

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **G.** .skazanego z art. 193 k.k. w zw. z art. 12 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 października 2013 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 sierpnia 2013 r. o odmowie
przyjęcia kasacji
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie mogło zostać uwzględnione.

Skazany w swym zażaleniu podniósł wyłącznie jedną okoliczność, jaką jest kwestionowanie wymogu sporządzenia kasacji przez adwokata i żądał zezwolenia na osobiste sporządzenie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Skarżący uzasadniał swe żądanie przepisami Konstytucji RP i wskazaniem, że nie jest ubezwłasnowolniony.

Nie sposób jednak zgodzić się z takim stanowiskiem. Zgodnie z dyspozycją art. 526§2 k.p.k. kasacja, która nie pochodzi od podmiotu szczególnego oraz prokuratora, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata. Wymóg ten jest wymogiem formalnym tego szczególnego pisma procesowego jakim jest

kasacja. Nie jest natomiast równoznaczny z obowiązkiem działania w postępowaniu kasacyjnym za pośrednictwem pełnomocnika, czy obrońcy. Skazany nie traci przez to uprawnień strony i nadal może samodzielnie występować w procesie.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.